

РЕШЕНИЕ

№ 14745

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2540** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 5657 от 07.03.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 76033 от 04.03.2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Б. К. С., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], жк М. 1, [жилищен адрес] чрез адв. Ж. срещу Решение № 429 от 03.02.2025 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 134 състав, по НАХД № 9321/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-011817 от 31.05.2024 г., издадено от началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“(СДВР-ОПП), с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Твърди се, че НП не е подписано от издателя му, което представлява съществено процесуално нарушение. Сочи се още, че описаното в НП нарушение не е безспорно установено от обективна и субективна страна. Според касатора на „Площад на авиацията“ е имало две пешеходни пътеки, като не става ясно на коя от двете е било осъществено нарушението. Не е ясно и дали към момента на установяване на нарушението на пешеходната пътека е имал стъпил пешеходец. От СРС необосновано е приложена разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Неправилно СРС е приел, че наложеното

административно наказание „отнемане“ на 10 контролни точни е законосъобразно, тъй като не е посочена конкретна разпоредба от цитираната наредба, послужила като основание за неговото налагане. Моли се решението на СРС да бъде отменено. В касационното производство Б. К. С. е редовно призован, представлява се от адв. Ж., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира адвокатско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Д. Д. - началник сектор в СДВР-ОПП – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П. в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 16.05.2024г. около 08.44 часа в [населено място], на бул. Ц. шосе, с посока на движение от [улица] Г.М. Д. към ул. Й., Б. К. С. управлява лек автомобил „Шкода“, модел „О.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като на „Площад на авиацията“, при наличие на пътна маркировка М8.1 и пътен знак Д 17, водачът не пропуска и отнема предимството на стъпилия и преминаващ по пешеходната пътека пешеходец намиращ се от дясната страна на автомобила, с което нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

Съставен е АУАН серия ГА № 1215090/16.05.2024 г., който е връчен лично на нарушителя. В срока по чл. 44 от ЗАНН не са постъпили възражения срещу АУАН.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-011817/31.05.2024 г., издадено от началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“/СДВР-ОПП/, с което на Б. К. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съгласно чл. 119, ал. 1 от ЗДвП, при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусти стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Според чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека, се наказва с

глоба в размер на 100 лв.

От събраните в производството пред СРС доказателства – схема на организацията на движението на мястото на установяването на процесното нарушение, е видно, че там има пешеходна пътека. Безспорно е също, че водачът не е осигурил предимство на стъпилия на пешеходната пътека пешеходец. Както правилно е приел и СРС в решението си, на основание чл. 189, ал. 2 редовно съставените по ЗДвП актове имат презумтивна доказателствена сила. В тежест на наказаното лице е да обори констатациите в АУАН, като от него не са ангажирани никакви доказателства в тази насока, водещи до констатации, различни от направените в АУАН.

Наложената глоба е в законоустановения размер от 100 лв., съгласно цитираната по-горе разпоредба на чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП.

Решението на СРС е правилно и частта относно отнемането на 10 контролни точки с издаденото НП. Отнемането на контролните точки не представлява административно наказание, поради което за тази част от НП не са приложими изискванията за форма по чл. 57 от ЗАНН. Непосочването на конкретна разпоредба от Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР не води до незаконосъобразност на постановеното отнемане на контролни точки.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, но такова не е поискано, поради което не следва да бъде присъждано.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 429/03.02.2025 г. на СРС, НО, 134 състав, по НАХД № 9321/2024 г. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.